[3)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 171, poz. 1225, z 2007 r. Nr 64, poz. 429, z 2008 r. Nr 145, poz. 916 i Nr 214, poz. 1346, z 2010 r. Nr 47, poz. 278 i Nr 81, poz. 528, z 2011 r. Nr 106, poz. 622, z 2013 r. poz. 1650 oraz z 2014 r. poz. 29.

[4)] dawniej *Helix pomatia Linné.*

[5)] dawniej *Helix aspersa Müller.*

[6)] dawniej *Helix aspersum maxima lub Helix aspersa aspersa.*

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do sprzedaży bezpośredniej stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 12. ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 1 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14), państwa członkowskie Unii Europejskiej ustanawiają, zgodnie z ich prawem krajowym, przepisy regulujące kwestie dotyczące dostaw bezpośrednich, które mają zapewnić osiągnięcie celów rozporządzenia (WE) nr 853/2004. Dostawy te, zgodnie z art. 1 ust. 3 lit. c - e rozporządzenia (WE) nr 853/2004, powinny dotyczyć małych ilości surowców pochodzenia zwierzęcego, mięsa z drobiu i zajęczaków poddanych ubojowi w gospodarstwie rolnym, zwierzyny łownej lub mięsa zwierząt łownych, dostarczanych konsumentom końcowym lub do zakładów prowadzących handel detaliczny z przeznaczeniem dla konsumenta końcowego.

W polskim porządku prawnym wymagania weterynaryjne w powyższym zakresie zostały określone w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 grudnia 2006 r. w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do sprzedaży bezpośredniej (Dz. U. z 2007 r. Nr 5, poz. 38).

W związku z oczekiwaniami rolników, jak i konsumentów co do podjęcia działań legislacyjnych, które umożliwiłyby prowadzenie w ramach sprzedaży bezpośredniej produkcji jak najszerszej gamy surowców i produktów pochodzenia zwierzęcego, przy możliwości ich sprzedaży na rynkach lokalnych, a także umożliwiłyby promocję tych produktów na terenie całego kraju, zaistniała potrzeba opracowania nowych przepisów w tym zakresie. Polscy konsumenci są coraz bardziej zainteresowani możliwością zakupu świeżej żywności pochodzenia zwierzęcego, produkowanej w danym rejonie przez lokalnych rolników, gdzie nie ma długich łańcuchów dostaw i pośredników. Ponadto, potrzeba opracowania projektu niniejszego rozporządzenia wynika z faktu, że przepisy rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 grudnia 2006 r. w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do sprzedaży bezpośredniej obowiązują w Polsce od dnia 27 stycznia 2007 r. i od tego czasu, zostały wprowadzone przepisy, które mogą powodować niejednolitą interpretację, a w konsekwencji niejednolite ich stosowanie w praktyce.

Głównym celem opracowania nowego projektu rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do sprzedaży bezpośredniej jest rozszerzenie katalogu surowców i produktów pochodzenia zwierzęcego, które mogą być produkowane w ramach sprzedaży bezpośredniej (o produkty takie jak: siara, zsiadłe mleko, masło, ser twarogowy niedojrzewający kwasowy, maślankę, serwatkę, skórowane tusze grubej zwierzyny łownej, patroszone tusze drobnej zwierzyny łownej, podroby drobiu i zajęczaków, mrożone tusze w przypadku drobiu, zajęczaków i zwierząt łownych), umożliwienie sprzedaży bezpośredniej jaj konsumpcyjnych z gospodarstwa, doprecyzowanie kwestii sprzedaży bezpośredniej z obiektów lub urządzeń ruchomych lub tymczasowych, a także uproszczenie brzmienia niektórych przepisów i poprawa ich czytelności.

W odniesieniu do kwestii rodzajów surowców i produktów, które mogą być przedmiotem sprzedaży bezpośredniej, należy podkreślić, że jak wskazano powyżej, wykaz takich surowców i produktów został określony w art. 1 ust. 3 lit. c - e rozporządzenia (WE) nr 853/2004 i jest to katalog zamknięty. W związku z tym nie ma możliwości rozszerzenia tego katalogu, np. o przetworzone produkty pochodzenia zwierzęcego. Pozostałe produkty pochodzenia zwierzęcego, nie ujęte w

tym katalogu, takie jak, np. wędliny, pasztety, wędzone ryby, jak również świeże mięso wieprzowe, wołowe, cielęce lub baranie, mogą być produkowane i sprzedawane konsumentom końcowym przez rolników, ale w ramach innych rodzajów działalności, niż sprzedaż bezpośrednia, o której w art. 1 ust. 3 lit. c - e rozporządzenia (WE) nr 853/2004 oraz pod warunkiem spełniania przepisów mających zastosowanie do tych rodzajów działalności.

W konsekwencji proponowanych rozwiązań w zakresie rozszerzenia katalogu surowców i produktów pochodzenia zwierzęcego, które mogą być produkowane w ramach sprzedaży bezpośredniej, zgodnie z art. 1 ust. 3 lit. c - e rozporządzenia (WE) nr 853/2004, konieczne stało się wprowadzenie zmian w odniesieniu do obowiązujących limitów wielkości produkcji w ramach sprzedaży bezpośredniej, tj. ustanowienie limitów dla nowododanych produktów pochodzenia zwierzęcego, a także dla produktów, dla których limitów takich dotychczas nie ustanowiono (z wyjątkiem produktów pszczelich nieprzetworzonych oraz produktów rybołówstwa) oraz zmiana niektórych limitów (w odniesieniu do śmietany oraz jaj konsumpcyjnych).

Uznano również za niezbędne określenie minimalnych wymagań jakie powinna spełniać woda używana przy produkcji i sprzedaży produktów przeznaczonych do sprzedaży bezpośredniej, w tym lód używany przy produkcji produktów rybołówstwa, oraz wprowadzenie wymogu prowadzenia podstawowej dokumentacji przez podmiot prowadzący sprzedaż bezpośrednią, dotyczącej ilości sprzedanych produktów w danym tygodniu lub miesiącu.

Celem proponowanych przepisów jest również zniesienie ograniczenia dotyczącego obszaru sprzedaży produktów wyprodukowanych w ramach sprzedaży bezpośredniej, w przypadku gdy podmiot w celu wypromowania produkowanej przez siebie żywności oferuje ją do sprzedaży bezpośrednio konsumentowi końcowemu podczas imprez okolicznościowych, takich jak wystawy, festyny, targi oraz kiermasze organizowane w celu promocji tych produktów.

Jednocześnie podczas ww. imprez okolicznościowych organizowanych w celu promocji produktów pochodzenia zwierzęcego dopuszcza się sprzedaż bezpośrednią, przez podmiot prowadzący działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do sprzedaży bezpośredniej, produktów pochodzenia zwierzęcego wyprodukowanych przez inny podmiot prowadzący taką działalność w tym samym powiecie. W projekcie przyjęto, że w ww. przypadku podmiot, który dokonuje sprzedaży produktów wyprodukowanych przez

inny podmiot prowadzący sprzedaż bezpośrednią, posiada w miejscu sprzedaży imienne upoważnienie do prowadzenia sprzedaży udzielone mu przez podmiot, który wyprodukował produkty pochodzenia zwierzęcego oraz kopię decyzji o wpisie podmiotu, który wyprodukował produkty pochodzenia zwierzęcego do rejestru zakładów prowadzących sprzedaż bezpośrednią takich produktów.

Powyższe rozwiązanie przyjęto, mając na uwadze ułatwienie promowania podczas imprez okolicznościowych żywności wyprodukowanej w ramach sprzedaży bezpośredniej pochodzącej z danego powiatu, w szczególności, w przypadku gdy dana impreza okolicznościowa odbywa się w bardzo dużej odległości od miejsca produkcji.

Ponadto, w projekcie proponuje się wprowadzenie możliwości przekroczenia wielkości produkcji przez podmiot prowadzący sprzedaż bezpośrednią w danym tygodniu, pod warunkiem uzyskania zgody właściwego powiatowego lekarza weterynarii, wyrażonej na wniosek podmiotu oraz pod warunkiem zachowania rocznego limitu wielkości tej produkcji.

W celu poprawy czytelności przepisów, w projekcie rozporządzenia zaproponowano usystematyzowanie poszczególnych przepisów w rozdziałach. Wprowadzenie rozdziałów służy przede wszystkim istotnym celom lepszego i łatwiejszego korzystania z przepisów przez rolników prowadzących sprzedaż bezpośrednią. Nie wszystkie bowiem przepisy projektowanego rozporządzenia będą miały zastosowanie do danego podmiotu. Proponuje się, aby rozdział pierwszy, pt. „Przepisy ogólne" – dotyczył kwestii ogólnych, tj. zakresu materii regulowanej rozporządzeniem oraz podstawowego wymagania, że sprzedaż bezpośrednia, z wyłączeniem sprzedaży podczas ww. imprez okolicznościowych, może dotyczyć wyłącznie produktów wyprodukowanych z własnych surowców przez podmiot prowadzący sprzedaż bezpośrednią. Wymóg ten określa ideę sprzedaży bezpośredniej, poprzez wyłączenie, co do zasady, możliwości sprzedaży produktów wyprodukowanych z surowców odkupionych od innych podmiotów oraz udział pośredników w sprzedaży.

Rozdział drugi pt. „Wielkość, zakres i obszar produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do sprzedaży bezpośredniej" miałby zastosowanie do wszystkich podmiotów prowadzących sprzedaż bezpośrednią i określałby zakres, obszar i wielkość produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do sprzedaży bezpośredniej. Rozdział trzeci, pt. „Wymagania

weterynaryjne, jakie powinny być spełnione przy produkcji tusz lub podrobów pozyskanych z drobiu i zajęczaków przeznaczonych do sprzedaży bezpośredniej, oraz dla miejsc prowadzenia sprzedaży bezpośredniej tych produktów" określałby wymagania weterynaryjne jakie powinny być spełnione wyłącznie przez podmioty prowadzące sprzedaż bezpośrednią tusz lub podrobów pozyskanych z drobiu i zajęczaków. Kolejne rozdziały, tj. od 4 do 9 określałyby wymagania weterynaryjne w odniesieniu do pozostałych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do sprzedaży bezpośredniej, miałyby więc zastosowanie wyłącznie do tych podmiotów, które prowadzą sprzedaż danego produktu. W rozdziale 10 pt. „Przepisy końcowe" zaproponowano przepisy końcowe, określające, m. in. termin wejścia w życie rozporządzenia i utraty mocy rozporządzenia uchylanego.

I. Rozdział 1. „Przepisy ogólne".

W § 1 projektu określono zakres materii regulowanej rozporządzeniem.

W § 2 projektu określono, że sprzedaż bezpośrednia może dotyczyć, z wyłączeniem sprzedaży podczas ww. imprez okolicznościowych, wyłącznie produktów wyprodukowanych z własnych surowców przez podmiot prowadzący sprzedaż bezpośrednią.

II. Rozdział 2. „Wielkość, zakres i obszar produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do sprzedaży bezpośredniej".

W § 3 pkt 1-3 projektu doprecyzowano kwestię sprzedaży bezpośredniej podrobów pozyskanych z drobiu, zajęczaków oraz zwierząt łownych. Dotychczas możliwość sprzedaży bezpośredniej podrobów nie była wprost wskazana w obowiązującym rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 grudnia 2006 r. w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do sprzedaży bezpośredniej. Niemniej jednak, w § 10 ust. 1 pkt 2 ww. rozporządzenia określono wymóg dotyczący temperatury przechowywania narządów wewnętrznych grubej zwierzyny łownej nieoskórowanej. W związku z możliwością sprzedaży tusz ww. zwierząt, zasadnym wydaje się wyraźne wskazanie możliwości sprzedaży podmiotom również podrobów tych zwierząt, takich jak, np. wątróbki i serca drobiowe, wątroby zwierząt łownych. W przepisach tych użyto sformułowania „tusze", zamiast „tuszki" w odniesieniu do drobiu i zajęczaków, zgodnie z nazewnictwem stosowanym w rozporządzeniu (WE)

nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14).

W § 3 pkt 2 projektu wprowadzono limit rocznej wielkości produkcji zajęczaków - 5 000 sztuk, analogicznie jak w przypadku drobiu i odpowiednio do tygodniowego limitu sprzedaży tuszek zajęczaków.

W § 3 pkt 3 projektu wprowadzono możliwość sprzedaży skórowanych tusz grubej zwierzyny łownej oraz patroszonych tusz drobnej zwierzyny łownej (opierzonej lub nieopierzonej, skórowanej lub nieskórowanej). Zgodnie bowiem z art. 1 ust. 3 lit. e ww. rozporządzenia (WE) nr 853/2004 dostawy bezpośrednie w przypadku myśliwych mogą dotyczyć zarówno małych ilości zwierzyny łownej (grubej i drobnej zwierzyny łownej), jak i mięsa zwierząt łownych. Wprowadzenie takiej możliwości sugerowali przedstawiciele kół łowieckich. Ponadto, aby nie było wątpliwości, proponuje się wskazać w ww. przepisie podmioty, które mogą pozyskiwać tusze zwierząt łownych i prowadzić ich sprzedaż bezpośrednią, tj. koła łowieckie i ośrodki hodowli zwierzyny. W polskim porządku prawnym właścicielem upolowanej zwierzyny łownej są koła łowieckie Polskiego Związku Łowieckiego albo ośrodki hodowli zwierzyny, nie zaś myśliwi, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 13 października 1995 r. - Prawo łowieckie (Dz. U. z 2013 r. poz. 1226 oraz z 2014 r. poz. 228). W myśl art. 15 ust. 1 ww. ustawy „zwierzyna pozyskana w obwodzie łowieckim zgodnie z przepisami prawa stanowi własność dzierżawcy lub zarządcy obwodu łowieckiego, a na terenach niewchodzących w skład obwodów łowieckich - własność Skarbu Państwa.".

W § 3 pkt 4 projektu wprowadzono zmiany redakcyjne, w celu poprawy czytelności przepisu.

W § 3 pkt 5 projektu wprowadzono zmiany w nazewnictwie dwóch z czterech z wymienionych gatunków ślimaków lądowych, zgodnie z najnowszymi zmianami w systematyce tych zwierząt. Zmiany te zostały opisane m. in. w artykule Krzysztofa Szkucika i współpracowników pt. „Ślimaki jadalne - użytkowość, wartość odżywcza i bezpieczeństwo dla zdrowia konsumenta", opublikowanym w „Życiu Weterynaryjnym" Nr 8 z 2011 r. Ślimaki winniczki obecnie noszą łacińską nazwę *Helix pomatia* (wcześniejsza nazwa to *Helix pomatia Linné*), natomiast podgatunek ślimak mały szary nosi łacińską nazwę *Cornu aspersum aspersum* (podczas gdy wcześniejsza

nazwa to *Helix aspersa Műller*). Do listy ślimaków jadalnych, które mogą być przeznaczone do sprzedaży bezpośredniej dodano również ślimaka wielkiego szarego (*Cornu aspersum maxima*, dawniej *Helix aspersa maxima lub Helix aspersa aspersa)*, ponieważ jest on jednym z najpopularniejszych gatunków ślimaka lądowego i należy do tego samego gatunku *Cornu aspersum* co ślimak mały szary.

W § 3 pkt 6 projektu wprowadzono możliwość sprzedaży bezpośredniej, oprócz mleka surowego i surowej śmietany również siary, zsiadłego mleka, masła, sera twarogowego niedojrzewającego kwasowego, maślanki oraz serwatki, pozyskanych w gospodarstwie produkcji mleka. Propozycja rozszerzenia listy o te produkty była postulowana przez rolników i organizacje rolnicze. Pojęcie „siara" zostało zdefiniowane w pkt 1 sekcji IX załącznika nr III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 jako płyn wydzielany z wymion zwierząt mlecznych od 3 do 5 dni po porodzie, bogaty w przeciwciała i minerały, poprzedzający wytwarzanie surowego mleka. Natomiast zsiadłe mleko nie zostało zdefiniowane w ww. rozporządzeniu, jednakże pod pojęciem tym ogólnie rozumie się produkt powstały z surowego mleka, niepoddanego pasteryzacji ani sterylizacji, odstawionego do skwaśnienia. Zsiadłe mleko zwane również kwaśnym lub skwaszonym mlekiem to popularny w polskiej kuchni napój podawany samodzielnie lub jako dodatek do dań, np. ziemniaków. Masło i ser twarogowy niedojrzewający kwasowy oraz powstająca przy ich produkcji maślanka i serwatka to popularne produkty mleczne wytwarzane w gospodarstwach produkcji mleka. Pojęcie „gospodarstwo produkcji mleka" zostało zdefiniowane w pkt. 4.2. załącznika nr I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 jako zakład, w którym utrzymuje się jedno lub więcej zwierząt gospodarskich do produkcji mleka, w celu wprowadzenia go do obrotu w charakterze żywności. W związku z ww. definicją, należy podkreślić, że do sprzedaży bezpośredniej dopuszczone będzie mleko pozyskane od zwierząt gospodarskich, tj. np. krowie, bawole, owcze, kozie, końskie.

W § 3 pkt 7 projektu doprecyzowano kwestię sprzedaży bezpośredniej jaj poprzez wskazanie zwierząt, od których pozyskiwane mogą być jaja przeznaczone do sprzedaży bezpośredniej. Zgodnie z definicją określoną w pkt 5.1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 „jaja oznaczają jaja w skorupkach - inne niż jaja wylewki, jaja inkubowane lub gotowane wyprodukowane przez ptaki utrzymywane w gospodarstwie i nadające się do bezpośredniego spożycia przez ludzi lub do przyrządzenia produktów jajecznych". Definicja ta obejmuje zatem jaja pozyskane od ptaków utrzymywanych w gospodarstwie, tj. np. kur, przepiórek, ptaków

bezgrzebieniowych. Niemniej jednak, aby nie było wątpliwości od jakich zwierząt mogą być pozyskiwane jaja przeznaczone do sprzedaży bezpośredniej, w przedmiotowym przepisie proponuje się wskazać, że jaja te mogą być pozyskane od drobiu lub ptaków bezgrzebieniowych. W ww. przepisie należy odrębnie wymienić drób i ptaki bezgrzebieniowe, ponieważ ptaki bezgrzebieniowe nie są zaliczane do drobiu, lecz do zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych, w myśl definicji określonych w pkt. 3.1 i 1.6 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

W § 4 projektu wprowadzono wyliczenie miejsc, w których może być dokonywana sprzedaż bezpośrednia w odniesieniu do poszczególnych produktów pochodzenia zwierzęcego. Dodano możliwość sprzedaży z obiektów lub urządzeń ruchomych lub tymczasowych (np. straganów, dużych namiotów, ruchomych punktów sprzedaży), a także z urządzeń dystrybucyjnych do sprzedaży żywności (automatów do sprzedaży, np. mlekomatów). Celem proponowanych przepisów jest wyraźne wskazanie miejsc, z których może być dokonywana sprzedaż bezpośrednia wymienionych produktów pochodzenia zwierzęcego. Projektowany § 4 umożliwi sprzedaż jaj pozyskanych od drobiu w gospodarstwie rolnym oraz sprzedaż tusz zwierząt łownych na targowisku (w dotychczasowych przepisach brak było takiej możliwości). W odniesieniu do sprzedaży bezpośredniej z urządzeń dystrybucyjnych, proponuje się, aby zgodnie z uwagą Głównego Lekarza Weterynarii, tego rodzaju sprzedaż była możliwa w odniesieniu do niektórych produktów pochodzenia zwierzęcego, tj. mleka surowego, siary, surowej śmietany, zsiadłego mleka, maślanki, serwatki, jaj i produktów pszczelich nieprzetworzonych.

W § 5 ust. 1 pkt 1 projektu zaproponowano wielkość obszaru, na którym może być prowadzona sprzedaż bezpośrednia, jako obszar województwa, na którym jest prowadzona produkcja i województw sąsiednich.

W § 5 ust. 1 pkt 2 wprowadzono odstępstwo od ograniczenia dotyczącego obszaru prowadzenia sprzedaży bezpośredniej, o którym mowa w ww. w § 5 ust. 1 pkt. 1, umożliwiające prowadzenie sprzedaży również w innych województwach. Proponuje się, aby odstępstwo to miało zastosowanie tylko i wyłącznie w przypadku wprowadzenia na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do sprzedaży bezpośredniej podczas imprez okolicznościowych, w szczególności wystaw, festynów, targów lub kiermaszy organizowanych w celu promocji tych produktów. Mogą to więc być przypadki gdy, np. miód wyprodukowany przez podmiot

prowadzący sprzedaż bezpośrednią na terenie województwa małopolskiego jest oferowany do sprzedaży podczas targów promujących żywność z regionu Małopolski, np. w Warszawie, Poznaniu, czy też Gdańsku. Powyższe wyłączenie ma na celu umożliwienie konsumentom zapoznania się podczas targów i innych imprez promocyjnych z bogatą ofertą produktów regionalnych i tradycyjnych pochodzących z innych rejonów Polski i tym samym zachęcenia ich do odwiedzenia tych rejonów. W tym przypadku miałby jednakże zastosowanie wymóg dotyczący informowania powiatowego lekarza weterynarii, o którym mowa w § 5 ust. 2 i 3.

W § 5 ust. 3 wprowadzono obowiązek pisemnego informowania powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce gdzie ma odbyć się przedmiotowa impreza okolicznościowa, o zamiarze prowadzenia sprzedaży produktów, w przypadku gdy impreza okolicznościowa odbywać się będzie poza województwem, w którym te produkty wyprodukowano i województwem z nim sąsiadującym,. Informacja ta powinna być przekazana do powiatowego lekarza weterynarii na co najmniej 7 dni przed dniem rozpoczęcia sprzedaży.

Należy zauważyć, że zgodnie z obecnie obowiązującym rozporządzeniem w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do sprzedaży bezpośredniej, obowiązek informowania powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce prowadzenia sprzedaży dotyczył podmiotów prowadzących działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do sprzedaży bezpośredniej zamierzających prowadzić sprzedaż tych produktów na obszarze powiatu innego niż powiat, na obszarze którego jest prowadzona produkcja. Jednakże uznano, w związku z uwagami zgłoszonymi w ramach uzgodnień społecznych, że powyższe rozwiązanie powoduje zbytnie obciążenie administracyjne dla podmiotów prowadzących sprzedaż bezpośrednią. W związku z powyższym w projekcie rozporządzenia proponuje się, aby wymóg ww. informowania powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce gdzie będzie odbywać się sprzedaż, miał zastosowanie jedynie w przypadku ww. imprez okolicznościowych, w przypadku gdy imprezy te odbywają się poza województwem, w którym te produkty wyprodukowano lub województwem z nim sąsiadującym. Należy podkreślić, że podmioty prowadzące sprzedaż bezpośrednią powinny w miejscu sprzedaży, np. na targowisku, dysponować kopią decyzji wydanej przez właściwego powiatowego lekarza weterynarii, w której nadano im weterynaryjny numer identyfikacyjny, w tym

celu, aby w razie kontroli organów Inspekcji Weterynaryjnej przedstawić dowód, że uzyskali zgodę na prowadzenie takiej działalności. Ponadto, organy Inspekcji Weterynaryjnej, dysponują rejestrem podmiotów prowadzących sprzedaż bezpośrednią, ponieważ informacje takie są przekazywane przez powiatowych lekarzy weterynarii, za pośrednictwem wojewódzkich lekarzy weterynarii Głównemu Lekarzami Weterynarii, zgodnie z art. 22 ust. 1 ustawy o produktach pochodzenia zwierzęcego. Dodatkowo, Główny Lekarz Weterynarii publikuje listę podmiotów uprawnionych do prowadzenia sprzedaży bezpośredniej na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Weterynarii.

W § 5 ust. 4 wprowadzono odstępstwo od przepisów § 2 projektowanego rozporządzenia polegające na dopuszczeniu sprzedaży bezpośredniej, przez podmiot prowadzący działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do sprzedaży bezpośredniej, produktów pochodzenia zwierzęcego wyprodukowanych przez inny podmiot prowadzący taką działalność w tym samym powiecie. W przepisie tym wskazano jakie dokumenty powinien posiadać podmiot, który prowadzi sprzedaż produktów pochodzenia zwierzęcego wyprodukowanych przez inny podmiot prowadzący sprzedaż bezpośrednią, zgodnie odstępstwem, o którym mowa wyżej.

W § 6 ust. 1 projektu zaproponowano limity wielkości produkcji w odniesieniu do nowododanych produktów pochodzenia zwierzęcego, a także limity dla tych produktów, dla których dotychczas ich nie ustanowiono (z wyłączeniem produktów pszczelich nieprzetworzonych i produktów rybołówstwa). Dotychczasowe limity (§ 6 ust. 1 pkt 1, 3, 4 i 8 projektu) dla tusz indyków i innych gatunków drobiu (z wyjątkiem gęsi), zajęczaków oraz mleka surowego pozostały bez zmian. W przypadku wszystkich tusz drobiowych, zajęczaków i tusz zwierząt łownych doprecyzowano, że limity dotyczą również przynależnych do nich podrobów.

W § 6 ust. 1 pkt 2 projektu zaproponowano tygodniowy limit wielkości produkcji dla tusz gęsi wraz z podrobami w wysokości 500 sztuk. Zmiany dokonano na wniosek Polskiego Związku Hodowców i Producentów Gęsi. Gęsi zaliczane są do drobiu wodnego i są lżejsze od indyków. Ponadto produkcja gęsi odbywa się sezonowo, w związku z tym podwyższenie tygodniowej wielkości produkcji tusz gęsi uznano za zasadne. Należy przy tym podkreślić, że produkcja gęsi w gospodarstwie rolnym podmiotu utrzymującego te ptaki w celu sprzedaży bezpośredniej, zgodnie z § 3 pkt 1 lit. b projektu nie będzie mogła przekroczyć 10. 000 sztuk rocznie.

W § 6 ust. 1 pkt 5 projektu zaproponowano roczny limit wielkości produkcji dla tusz i podrobów grubej zwierzyny łownej łącznie w wysokości do 10 000 kg, natomiast w § 6 ust. 1 pkt 6 projektu roczny limit w wysokości do 10 000 kg dla tusz i podrobów drobnej zwierzyny łownej. W ww. zakresie zaproponowano limity takie, jakie obowiązywały w latach poprzednich w Polsce, zgodnie z uchylonym rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 18 maja 2004 r. w sprawie sprzedaży bezpośredniej (Dz. U. Nr 130, poz. 1393), jednakże po ich przeliczeniu z tygodniowych i miesięcznych na roczne, z uwagi na to, że tego rodzaju działalność cechuje duża sezonowość. Po przeliczeniu wynik 9 600 kg zaokrąglono do 10 000 kg.

W § 6 ust. 1 pkt 7 projektu zaproponowano limit wielkości produkcji dla żywych ślimaków lądowych w wysokości do 1000 kg rocznie.

Limit dla siary w § 6 ust. 1 pkt 8 projektu zaproponowano łącznie z limitem dla mleka surowego, tj. do 1000 litrów tygodniowo, z uwagi na to, że wydzielanie siary poprzedza wydzielanie mleka (kiedy wydzielana jest siara nie jest jeszcze wydzielane mleko) oraz ma to miejsce przez krótki okres czasu, tj. do 3-5 dni po wycieleniu (okoceniu w przypadku owiec i kóz), w związku z tym są to małe ilości.

Limit dla surowej śmietany w § 6 ust. 1 pkt 9 projektu zmniejszono z 500 do 200 litrów tygodniowo, zakładając, że podmiot dysponuje mlekiem w ilości do 1000 l tygodniowo, w związku z tym, z takiej ilości mleka można otrzymać średnio około 200l śmietany.

Limit dla zsiadłego mleka w § 6 ust. 1 pkt 10 projektu zaproponowano taki sam jak dla mleka surowego albo mleka surowego i siary łącznie, tj. do 1000 l tygodniowo.

Limit dla masła w § 6 ust. 1 pkt 11 projektu obliczono, zakładając, że podmiot dysponuje mlekiem w ilości do 1000 l tygodniowo. Ponieważ 1 kg masła można wyprodukować z 22,5 kg mleka (tj. ≈ 21,85 l mleka), tym samym 45 kg masła można wyprodukować z 983,25 l mleka.

Limit dla twarogu w § 6 ust. 1 pkt 12 projektu obliczono, zakładając, że podmiot dysponuje mlekiem w ilości do 1000 l tygodniowo. Ponieważ 1 kg twarogu można wyprodukować z 8 kg mleka (tj. ≈ 7,77 l mleka), tym samym 125 kg twarogu można wyprodukować z 971,25 litrów mleka.

Limit dla maślanki w § 6 ust. 1 pkt 13 projektu obliczono, przyjmując, że uzysk maślanki przy produkcji 1 kg masła wynosi 1 litr. Zakładając, że podmiot może

wyprodukować maksymalnie tygodniowo 45 kg masła, tym samym przy produkcji takiej ilości masła powstaje około 45 l maślanki tygodniowo,

Limit dla serwatki w § 6 ust. 1 pkt 14 projektu obliczono, zakładając, że podmiot może wyprodukować tygodniowo maksymalnie 125 kg twarogu. Przy produkcji takiej ilości twarogu, uzyskanego z 1000 l mleka, powstaje około 850 litrów serwatki.

W przypadku jaj pozyskanych od drobiu (np. kur, kaczek, przepiórek) zaproponowano w § 6 ust. 1 pkt 15 projektu zniesienie dolnego limitu („od 350 jaj") i pozostawienie jedynie limitu górnego, tj. 2450 jaj tygodniowo. W konsekwencji tej zmiany, podmioty zamierzające sprzedawać małe ilości jaj, tj. mniej niż 350 jaj tygodniowo, które posiadają do 50 kur niosek, będą również objęte przepisami projektowanego rozporządzenia (będą zobowiązane do ich przestrzegania) i będą mogły wprowadzać jaja na rynek w ramach sprzedaży bezpośredniej. Ponadto, w § 6 ust. 1 pkt 16 projektu zaproponowano limit dla jaj ptaków bezgrzebieniowych w ilości do 500 sztuk rocznie. Limit ten wskazano jako limit roczny, ponieważ okres lęgowy strusi w Polsce trwa od marca do października. Zakładając, że samica strusia składa od 40 do 80 jaj rocznie, przyjęto jako średnią liczbę 50 jaj rocznie, co w przypadku stada z 10 samicami daje liczbę 500 jaj rocznie.

W § 6 ust. 2 projektu zaproponowano, aby na wniosek podmiotu prowadzącego sprzedaż bezpośrednią powiatowy lekarz weterynarii mógł wyrazić zgodę w odniesieniu do produktów, dla których ustalono limit tygodniowy, na przekroczenie w danym tygodniu wielkości produkcji produktów przeznaczonych do sprzedaży bezpośredniej, pod warunkiem zachowania rocznego limitu tej produkcji (wyliczonego i podanego w tym przepisie dla poszczególnych produktów). Propozycja ta wynika z faktu, że w niektórych rejonach Polski jest zwiększone zapotrzebowanie na rynku na niektóre produkty pochodzenia zwierzęcego w danym okresie roku, podczas gdy w innym okresie nie ma takiego popytu lub jest on zmniejszony, np. przed świętami Wielkiej Nocy na świeże jaja, przed dniem 11 listopada na św. Marcina w Wielkopolsce na tusze gęsi.

III. Rozdział 3. „Wymagania weterynaryjne, jakie powinny być spełnione przy produkcji tusz lub podrobów pozyskanych z drobiu i zajęczaków przeznaczonych do sprzedaży bezpośredniej, oraz dla miejsc prowadzenia sprzedaży bezpośredniej tych produktów"